

Fudzi-san 富士山

Kopk į Fudzij
sraige
palengva palengva

Kobayashi Issa (1763-1827) haiku.

Japonų patarlė sako: Yra dviejų tipų kvailiai: kurie niekada nelipo į Fudzijamą ir kurie lipa į ją antrą kartą. Kiekvieno japono svajonė - įkopti į Fuji-san (3776 m). O jeigu ir neįlipti iki viršūnės, tai bent pasitikti saulėtekį jo rytiniame šlaite. Mano patirtis su šiuo japonams šventu kalnu yra keista net man pačiam. Šešis kartus pasitikau saulėtekį Fudzijamos šlaituose iš jų tris kartus viršūnėje. Kiekvieną sykį, pradėdamas pirmuoju, vykdamas į Japoniją kopti į Fudziją galvodavau, kad tai paskutinis kartas. Bet visuomet būdavo kitaip. Šis legendinis kalnas iš toli yra labai gražus, bet alpinistiniu supratimu niekuo neišsiskiriantis sugebėdavo mane prisikviesti vėl ir vėl. Tai vienintelis kalnas į kurį įkopiau tik iš ketvirto karto, tai vienintelis kalnas, kuriame pabuvojuo visais metų laikais.

Žiemą kalnas yra sniege ir lede. Labai simboliška čia sutikti Naujuosius. Tai pirmas rimtas planetos kalnas, kur prasidada nauja diena ir metai. Tik reikia pasiruošti šalčiui. Žiemos čia būna labai žvarbios. Mano sutiktą 2010 naujųjų metų naktį viršūnėje speigas siekė – 43 C, o 100 km/val vėjo gūsiai plėšė nuo kalno visus kopiančius.

Pavasarij, kai žydi sakuros Fudzijamos kalne susimaišo visi metų laikais. Pavasarinį griaustinį keičia sniegas, o tirštą rūką, per kurį nesimato ištiestos rankos akimirksniu gali išblaškyti stiprūs vėjo gūsiai. Čia vienu metu gali pūsti net trys skirtingi kryptų vėjai, todėl pasislėpti nuo jų neįmanoma. Pavasaris gražus metas gėrėtis kalnu iš toli, bet pats netinkamiausias lipti.

Vasarą, kasdien į kalną lipa šimtai japonų. O jeigu yra geras oras ir dar savaitgalį - tūkstančiai. Lipama naktį, kad saulėtekį pasitikti kalno viršūnėje. Žmonių ties viršūne vienu metu čia gali būti daugiau nei garsiojoje Tokijo šešių kryptų Shibuya perėjoje. Tuomet čia galima pamatyti nepaprastą masinį japonų susižavėjimą tekančia saule.

Ruduo - mano mėgstamiausias metas kopti į Fudziją. Oras gana stabilus, bet ant kalno nėra žmonių, nes oficialus kopimo sezonas baigėsi, Kalnas gražus ir įvairus. Apačioje rudens pradžios nuotaika nuspalvinta rausvais momidži klevų lapeliais, o ties viršūne kalnas jau pasipuošęs balta žiemos karūna, todėl reikia neužmiršti "kačių".

Šešios kelionės, šeši skirtingi Fudzijamos veidai, kaip iš garsiojo japonų dailininko Kacušikos Hokusajaus (1760–1849) grafikos rinkinio 36 Fudži kalno vaizdai (富嶽三十六景). Jame vaizduojamas Fudzijamos kalnas įvairiais metų laikais, įvairiomis oro sąlygomis ir iš įvairaus atstumo.

Šį kartą vykau į karate pasaulio čempionatą Tokyo mieste, bet negalėjau atsispirti pagundai pasivaikščioti po rudenėjančią Japonijos gamtą nurausvintą momiji (紅葉) klevais. Sportininkai nesiryžo kopti į kalną, nes bijojo prieš varžybas persišaldyti. Kalno viršūnėje jau žiema ir kartais pučia labai stiprūs iki 100 km/val vėjai. Per didelę atsakomybę prieš renginį, kuris yra kaip karate Olimpiada, nes vyksta kas 4 metai. Lipau su linksma karate fanų kompanija, kuri niekada nebuvo kopusi į jokių kalnų, bet buvo ką tik pažiūrėjusi filmą "Everestas" :) Atvykimo dieną ir naktį prieš kopimą Fudzijamos vėjas lenkė medžius prie žemės. Viršūnė buvo apledėjusi ir reikėjo "kačių". Tačiau Fudzijamos kalno deivė mums buvo labai palanki. Mūsų kopimo dieną

turėjome nepaprastai gero oro "langą" O kai kopimą susiplanuoja prieš daugelį mėnesių - tai didelė sėkmė tokiame kaprizingame savo mikroklimatu kalne kaip Fuji.

Po kelionės į Balkanų kalnus man buvo lengva aukštyje. Tačiau kompanija "lūžo" ties 3500 m. Kas penki žingsniai stop, o dar tos niekada nedėvėtos „katės“. Tačiau linksmumas peišnyko iš pabalusių veidų ir melsvų „halovinių“ lūpų. Tai ir padėjo nepasiduoti. Po 7 valandų kopimo pasiekėme Fuji-san viršūnės Tori vartus saugomus dviejų granitinių liūtų ir pažvelgėme į 2 km skersmens ugnikalnio kraterį, kuris „miega“ jau 300 metų.

Jei atmesite visas mintis apie pasiekimą, išvysite tikrąjį savo ieškojimų tikslą (ZEN budizmas)

Vytas Bukauskas